

Az új ember új ruhatára

Máté 22,1-13

1 Megszólalt erre Jézus, és ismét példázatokban beszélt hozzájuk: 2 "Hasonló a mennyek országa egy királyhoz, aki menyegzőt készített a fiának. 3 Elküldte szolgálait, hogy hívják össze a meghívottakat a menyegzőre, de azok nem akartak elmenni. 4 Ekkor más szolgálait küldött, akikhez így szólt: Mondjátok meg a meghívottaknak: Íme, elkészítettem az ebédet, ökreim és hízott állataim levágva, és minden készen van: Jöjjetek a menyegzőre! 5 De azok, mit sem törődve ezzel, elmentek: az egyik a földjére, a másik a kereskedésébe. 6 A többiek pedig megragadták szolgálait, bántalmazták és megölték őket. 7 Ekkor a király haragra gerjedt, elküldte seregeit, és elpusztította ezeket a gyilkosokat, városukat pedig felégette. 8 Akkor ezt mondta szolgálainak: A menyegző ugyan kész, de a meghívottak nem voltak rá méltók. 9 Menjetek tehát a kereszttutakra, és akit csak találtok, hívjátok el a menyegzőre. 10 Kimentek a szolgálak az utakra, összeszedtek mindenkit, akit csak találtak, gonoszokat és jókat egyaránt, és megtelt a lakodalmas ház vendégekkel. 11 Amikor a király bement, hogy megtekintse a vendégeket, meglátott ott egy embert, aki nem volt menyegzői ruhába öltözve 12 így szólt hozzá: Barátom, hogyan jöhettél be ide, hiszen nincs menyegzői ruhád? Az pedig hallgatott. 13 Akkor a király ezt mondta szolgálainak: kötözzétek meg kezét-lábát, és vessétek ki a külső sötétségre ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás. Mert sokan vannak az elhívottak, de kevesen a választottak."

Kolossé 3,5-17

5 Öljétek meg tehát tagjaitokban azt, ami csak erre a földre irányul: a paráznságot, a tisztátalanságot, a szenvedélyt, a gonosz kívánságot és a kapzsiságot, ami bálványimádás, 6 mert ezek miatt haragszik Isten. 7 Ti is ezeket tettétek egykor, amikor ezekben éltetek 8 most azonban vessétek el magatoktól mindezt: a haragot, az indulatot, a gonoszságot, az istenkáromlást, és szátokból a gyalázatos beszédet. 9 Ne hazudjatok egymásnak, mert levetkőztétek a régi embert cselekedeteivel együtt, 10 és felöltöztétek az új embert, aki Teremtőjének képmására állandóan megújul, hogy egyre jobban megismerje őt. 11 Itt már nincs többé görög és zsidó, körülmetéltség és körülmetéletlenség, barbár és szkíta, szolga és szabad, hanem minden és mindenekben Krisztus. 12 Öltsetek tehát magatokra - mint Isten választottai, szentek és szeretettek - könyörületes szívet, jóságot, alázatot, szelídséget, türelmet. 13 Viseljétek el egymást, és bocsássatok meg egymásnak, ha valakinek panasa volna valaki ellen: ahogyan az Úr is megbocsátott nektek, úgy tegyetek ti is. 14 Mindezek fölé pedig öltösetek fel a szeretetet, mert az tökéletesen összefog mindent. 15 És a Krisztus békessége uralkodjék a szívetekben, hiszen erre vagytok elhíva az egy testben. És legyetek háládatosak. 16 A Krisztus beszéde lakjék bennetek gazdagon úgy, hogy tanítsátok egymást teljes bölcsességgel, és intsétek egymást zsoltárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel hálaadással énekeljétek szívetekben az Istennek. 17 Amit pedig szóltok vagy cselekesztek, mind az Úr Jézus nevében tegyétek, hálát adva az Atya Istennek őáltala.

Strandra nem megyünk kisestélyi ruhában vagy szmokingban. Operabálra nem megyünk rövidnadrágban és atlétában. Templomba sem a legpiszkosabb ruhánkban jövünk el, úgy ahogy a kert felásását, vagy a kocsi megszerelését sem a legújabb öltönyünkben vagy kosztümünkben végezzük el. Temetésre nem megyünk rózsaszínben, narancssárgában vagy lilában, és randevúra vagy sem megyünk rongyos, kopott, büdös ruhában. Szándékosan mondtam ellentétpárokat. Minden helyre alkalmas öltözéket veszünk magunkra, megtiszteljük a jelenlévőket, megtiszteljük az alkalmat a ruházatunkkal is.

Pál apostol is valami hasonlóról beszél. Nem mindegy milyen öltözékben állunk oda Isten elé, nem mindegy, milyen öltözékkel tiszteljük meg a vele való kapcsolatot, nem mindegy, hogyan készülünk fel a vele való találkozásra. (Nem várom el a gyülekezettől a külső ruházatot (pl. fekete színt az istentiszteletre), de Isten várja tőlünk, hogy a lelkünk felöltözködjön, mégpedig Krisztus ruhatárából.

Az ige azt mondja, Isten haragszik a régi öltözék miatt. A régi öltözék itt az óember természete.

Öljétek meg tehát tagjaitokban azt, ami csak erre a földre irányul: a paráznságot, a tisztátalanságot, a szenvedélyt, a gonosz kívánságot és a kapzsiságot, ami bálványimádás, 6 mert ezek miatt haragszik Isten. 7 Ti is ezeket tettétek egykor, amikor ezekben éltetek 8 most azonban vessétek el magatoktól mindezt: a haragot, az indulatot, a gonoszságot, az istenkáromlást, és szátokból a gyalázatos beszédet. 9 Ne hazudjatok egymásnak, mert levetkőztétek a régi embert cselekedeteivel együtt,

Olyan ez, mint, amikor valakinek nincs mosószere, nem mossa ki ruháit, csak mindig azt nézi, hogy a többihez képest, melyik a legtisztább. (Fiúkollégiumokban meglehetősen gyakori eset ez.) Az ember hasonló helyzetben van. Nincs mosószere. Minden egyes nappal szennyesebbek és szakadtabbak a ruhái, de kimosni nem tudja őket. Lehet, hogy szeretne tisztább életet élni. Elhagyni pl. a gonosz kívánságokat. Meg is fogadja, hogy ezután nem kíván senkinek rosszat, nem tervez gonoszt, nem tesz rosszat senkinek. És aztán mégis az akarat nem elegendő. A gondolatok, a szavak, a tettek jönnek és tisztátalanná teszik a lelki ruhát.

Talán te sem szeretnél haragot tartani, csak éppen nem tudsz tőle megszabadulni egy családtagoddal kapcsolatban, vagy egy régi megszakadt barátsággal kapcsolatban, vagy egy kollégáddal kapcsolatban. Biztos vagyok benne. Hogy senki sem büszke arra, ha indulatosan cselekszik, ha meggondolatlan neves természetével megbánt bárkit is. Te sem akarsz szánt szándékkal senkinek gonoszt cselekedni, senkiről pletykálni, de ezek mégis ott vannak, mint a ruha szövetében a piszok, nem akar távozni magától. Ott van az élet szövetében, a születésünktől örökölt élet szövetében a kimoshatatlan folt.

Vannak ruhák, a mi családukban is, gyermekek ruháira gondolok főleg, amelyeket ki kell dobjunk, mert olyan folt került bele, amelyet már semmilyen folttisztítóval sem lehet eltávolítani. Különböző ételmaradványok, fűfoltok, vagy egyéb balesetek maradványai miatt a ruhák piszkossá és hordhatatlanná váltak. Ilyenkor ezt a ruhát már nem adjuk fel a gyermekekre. Új ruhára, tiszta ruhára van szükség.

Egy történetet hadd osszak meg most itt. Hollandiai ösztöndíjambra utaztam ki Utrechtbe kb 10 évvel ezelőtt. Volt egy nagy táskám, tele ruhával, szükséges holmikkal. Vácról utaztam fel Budapestre a buszpályaudvarra. Mivel a vonaton sokan voltak, a táskát betettem a kézmosóba, mi pedig Zsuzsival pedig leültünk néhány méterrel beljebb. Amikor Budapesten le kívántam szállni, táska sehol. A kalauz mondta, hogy Dunakeszin látta, hogy nagyon húztak egy nagy táskát egy fiatal pár. Leírás alapján kiderült, a táska az enyém volt. Ellopták. Gyors döntésre volt szükség. Mivel az irataim nálam voltak, így elindulhatok minden táska, ruha, személyes dolog nélkül Hollandiába, vagy pedig hagyom veszni a buszjegyet, itthon maradok még néhány napot, beszerezem a szükségeseket és utána utazok ki Utrechtbe. Nos, én az előzőt választottam, elindultam, és megérkeztem, mintha csak a szomszédba ugortam volna át. A 20 órás út után jól esett a zuhany, és jól esett volna a tiszta ruha is, de az nem volt. Így hát maradt rajtam mindentől a régi. Nem volt más. Azt tudtam hordani, ami volt.

Gondoltam Hollandia ügyis híres a használtruha gyűjtéseiről, majd csak megoldom valahogy hamarosan.

És aztán jött a csoda. Az egyik ismerősöm azt mondta másnap reggel, gyere velem! Bevitt magával a városba, egész pontosan egy ruhaboltba, s mondta, hogy szedjem össze, amire szükségem van, fehérnemű, ing, nadrág, cipő stb. Mindentől újat kaptam. ÉS mondanom sem kell, hogy jól esett viselnem a tiszta új ruhákat.

Nem kellett érte tennem semmit, utólag sem kellett ledolgoznom, csak el kellett fogadnom.

Isten ugyanígy látja, hogy az életünk, amelyből a legtöbbet próbáljuk kihozni, használódik, kopik, elpiszkolódik. Egy idő után tisztátalanná válnak a szavak, egy idő után tisztátalanná válnak a mondatok, a gondolatok, a beszéd, az érzések, a tettek. És nincs más, ezt hordjuk, mert nem tudunk új ruhát szerezni. *paráznaság, tisztátalanság, szenvedélyt, gonosz kívánság, kapzsiság, bálványimádás, harag, indulat, gonoszság, istenkáromlás, a gyalázatos beszéd, hazugság.*

Isten viszont megszánta az embert és elküldte Jézus Krisztust. Jézus pedig kézen fog és elvisz minket egy olyan helyre, ahol nem a régi ruhát toldozzák-foltozzák, ahol nem folttisztítókkal próbálkoznak minduntalan, hanem oda, ahol új ruhát öltenek ránk. Új ruhát, amely tiszta.

Van egy történet egy testvérpárról, ahol a ruha jelenti a központi üzenetet, talán hallottátok már, de hadd mondjam el, nagyon ide kívánczok. Egy fiú ikerpár között már nagyon korai időben, fiatal korukban megszakadt a testvéri kapcsolat. Az egyik nagyon rossz útra tért, aki egyszer gyilkosságba keveredett. Éppen menekült véres ruhájában, s nem tudott máshol elrejtőzni, csakis a közelben lévő ikertestvérehez tudott bekopogni. A testvér meghallotta miről van szó, s hallotta, hogy érkeznek a rendőrök is az utca végén. Csak

ennyit mondott, gyorsan vetkőzz le és vedd fel az én tiszta ruhámat, én pedig felveszem a te véres ruhádat. De ezek után élj a tiszta ruhához méltóan.

Jézus új ruhát adott nekünk, de közben a mi szennyes bűdös ruhánkat magára öltötte. Egyszer egyik szemináriumon az egyik idehirdető illusztrációit elemezve egy hasonló példába futottunk bele. Rongyos, bűdös, mocskos ruhát senki nem venne fel, ráadásul, ha azt egy beteges, ápolatlan, bűzlő emberről húznák éppen le. S valóban igaz. Egyikünk sem cserélne egy beteges, hajléktalan ember piszkos ruhájával. Senki nem venné magára szívesen azt. De Jézus mégis megtette. Felöltötte őket, hogy nekünk tiszta ruhát adhasson.

Így is elképzelhetjük, hogy Jézus kinyitja a ruhatárát előttünk és ő öltöztet fel minket olyan ruhába, melyben már Isten közelébe kerülhetünk.

Öltsetek tehát magatokra - mint Isten választottai, szentek és szeretettek - könyörületes szívet, jóságot, alázatot, szelídséget, türelmet. 13 Viseljétek el egymást, és bocsássatok meg egymásnak, ha valakinek panasza volna valaki ellen: ahogyan az Úr is megbocsátott nektek, úgy tegyetek ti is. 14 Mindezek fölé pedig öltsetek fel a szeretetet, mert az tökéletesen összefog mindent. 15 És a Krisztus békessége uralkodjék a szívetekben, hiszen erre vagytok elhíva az egy testben. És legyetek háládatosak. 16 A Krisztus beszéde lakjék bennetek gazdagon úgy, hogy tanítsátok egymást teljes bölcsességgel, és intsetek egymást zsoltárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel hálaadással énekeljétek szívetekben az Istennek.

Vegyük csak számba újra, miből is áll ez a ruhatár!

Könyörületes szív, jóság, alázat, szelídség, türelem, megbocsátás, békesség, hálaadás, (elégedettség), szeretet mindenk fölött. (részletesen)

Szeretet mindenk fölött, mert ez tökéletesen összefog mindent. Talán olyan, mint egy gomb, amely megtartja rajtunk az inget (blúzt), a nadrágot (szoknyát), stb.

Krisztus ruhatára gazdag. Benne van minden, ami szükséges ahhoz, hogy Isten elé járuljunk, hogy Isten közelében lehessünk. Ezek a ruhák tiszták. Valóságosan is tiszták.

Bennünk megvan-e a vágy arra, hogy tiszta öltözékbe öltözzünk. Érezzük-e szükségét, hogy le kell vetni a régi piszkos ruhát? Elhagyni régi istentelen gondolatokat, elhagyni önző érzéseket, elhagyni mindazt, ami Isten igéjével nem összeegyeztethető? Érzed a szükségét, hogy öltözéket válts. Mert ha igen, Jézus szeretne neked új és tiszta ruhát adni. Szeretné ha felöltöznéd a könyörületeset, a jóságot, az alázatot, a szelídséget, a türelmet, a megbocsátást, a hálaadást és a mindent egyben tartó szeretetet.

Szeretnél boldog életet élni? Szeretnél jó lélekkel a bőrödben lenni? Szeretnél felszabadultan élni? Engedd meg, hogy Jézus adjon neked tiszta ruhát, engedd meg neki és vedd fel, öltözd fel ezt a tiszta ruhát. Csak, aki rosszul érzi magát a piszkos ruhájában, az óember természetében, csak, aki szeretne már tiszta ruhát ölteni, az tud örülni egy ilyen lehetőségnek, hogy kaphat tiszta ruhát.

Egy újabb képpel szeretném befejezni. Nem tudom minden gyermek így viselkedik-e, de az egyik lányom nagyon örül mindig, ha új ruhát kap. Olyankor csak arra tud gondolni, szeretné mindenkinek megmutatni, elmondani, hogy neki új (tiszta) ruhája van. Olyankor nem bánja mi lesz a régivel, csak egyre tud gondolni, hogy új ruhája van. És madarat lehet vele fogatni. Jó látni azt a boldogságot, amit gyermeki szívvel átél, sőt néha még nekem kell fékezniem is, hogy nem kell mindenkinek fünek-fának elmesélni az új ruha, vagy az új cipő történetét.

Azt hiszem én is, mi is tanulhatnánk tőle. Örülni és elújságotni, elmondani mindenkinek, hogy van új ruha, van lehetőség tiszta ruhára, Jézus ad tiszta ruhát, ad mindent egyben tartó szeretetet, ad olyan öltözéket, amely lehetővé teszi, hogy Isten közelében éljük az életünket.